

DUBBELE BENOEMING VAN EEN SCHEPEN-KEURHEER
VAN VEURNE-AMBACHT OP 20 APRIL 1477

Was dit voorval drie weken eerder gebeurd, dan was het misschien een aprilgrap geweest. Maar dat was het niet, zelfs geen late, maar ernst en de grote geschiedenis zat er voor iets tussen dat in 1477 per abuis een dubbele benoeming plaatsgreep in de schepenbank van de kasselrij Veurne. Het verhaal in een notendop: in 1477 overleed één van de dienstdoende schepenen-keurheren en twee aspiranten voelden zich geroepen om zijn vrijgekomen plaats in de schepenbank in te nemen. Nu wou het lot dat de krikhouder, in wiens handen de eed van nieuwe schepen moest afgelegd worden niet te Veurne aanwezig was. De ene kandidaat richtte zich tot de baljuw, de andere reisde de krikhouder achterna en elk van hen kreeg een aanstelling. Het duurde niet lang voor de magistraat moest vaststellen dat ze met een probleem zaten en een knoop om door te hakken. .... Wat was er gebeurd en hoe loste men het op? We hebben het voorval nader uitgespit en alle hoofdrolspelers en de precieze omstandigheden ervan nader onderzocht.

Laten we beginnen met wat voorafging. Op 21 maart 1477 (n.s.) had de jaarlijkse vernieuwing van de "wet" van de kasselrij Veurne, dit is de hersamenstelling van de schepenbank conform de oude rechtsgebruiken, plaatsgegrepen. Deze schepenbank telde toen 18 schepenen-keurheren en twee landhouders, een van de "wet" en een van "commune" (1).

Als één van de 18 schepenen-keurheren, werd ook een Regnault Donche (her)aangesteld (2). Maar nauwelijks enkele weken later overleed hij. De schepenbank verloor toen een vooraanstaande schepen, want hij had er toen al een staat van dienst van een kwart-eeuw opzitten. Hij was in 1452 op de laatste plaats in de schepenbank gekomen, maar al in 1457 was hij tot de 7de, in 1464 tot de 5de en in 1469 tot de 3de plaats opgeklommen. In de rekeningen van de kasselrij wordt hij vooral aangetroffen als officier van justitie (3). Maar

(1) P. DONCHE, *Schepenen-keurheren van Veurne-Ambacht 1240-1586. Naamlijsten van 1240 tot aan de unie met de schepenbank van de stad in 1586, aangevuld met de namen van baljuws en krikhouders*, Berchem 2006, inleiding.

(2) In het vorige schepenjaar (2 april 1476 (n.s.) tot 21 maart 1477 (n.s.)), vinden we hem, samen met Lanceloot van Yseghem, expliciet vermeld als schepen-keurheer in een oorkonde van de proosdij van Eversam (Stavele) van 7 juli 1476 (Archief Groot Seminarie Brugge, Fonds Eversam, nr. 68c).

(3) Waarbij hij meer dan eens een lijkschouwing uitvoerde (van bv. een kind, verdrinken (in 1461, 1465, 1466, driemaal in 1469, 1474) of verbrand (1465) of door een paard dood gestampt (1473), van een vermoorde blinde man (1461) en van een uit een appelboom gevallen man (1471).

hij deed ook bestuurs- en rechtszaken en maakte daartoe diverse reizen naar bv. Brugge, Leper, Lo, Sint-Winoksbergen, Broekburg en Gent (4). Maar, zoals gezegd, hij overleed kort na zijn laatste aanstelling (en zeker voor 20 april 1477) en diende dus vervangen te worden.

Twee kandidaten voelden zich geroepen voor zijn opvolging: enerzijds Joris van der Burch, anderzijds Joris de Buc. Wie waren deze aspirant-schepenen-keurheren?

Joris van der Burch was in elk geval een geziene figuur: tien jaar eerder, in 1466-67 had hij, van zijn neef Pieter van der Burch (die ongehuwd overleden was te Jeruzalem, zoon van Joris oudere broer Pieter († 1443-44)), de heerlijkheid van de burg van St.-Rijkers geërfd (5). Op deze heerlijkheid van niet minder dan 60 gemeten groot stond een burchtoren, die toen al zeer oud was en waaraan de familie trouwens haar naam ontleent. Daarnaast had hij nog andere leengoederen in St.-Rijkers, Pollinkhove en Steenkerke (nog zo'n 40 gemeten land) geërfd, alsook een erfelijk ammanschap in zeven parochies en een erfelijk deurwaarderschap van Vlaanderen (6). In 1470 was hij door hertog Karel de Stoute voor de militaire verplichtingen die op deze leengoederen rustten getaxeerd tot het leveren van een strijder te paard en twee strijders te voet (7). Hiermee diende hij zijn steentje bij tot de realisatie van de ongebreidelde militaire ambities van deze hertog.

Over Joris de Buc is eigenlijk veel minder geweten. Misschien was hij een zoon van Jan de Buc die in 1464, 4de schepen was en ook in 1465 en 1466 als schepen vermeld wordt, of van Anceel de Buc, die in 1468 schepen was, in 1469 11de en in 1470 15de schepen van de kasselrij was.

Wat was er gebeurd na het overlijden van Regnault Donche? Nieuwe schepenen-keurheren, moesten voor hun aanstelling de eed afleggen in handen van de krikhouder. De krikhouder was een lagere ambtenaar, zo genoemd omwille van zijn zilveren staf (*cric*), symbool van zijn ambt, die de vierschaar voor burgerlijke en criminele

(4) Over hem, zie: P. DONCHE, *Geschiedenis en genealogie van de familie Donche 1365-2004*, Berchem 2004, pp. 147-150.

(5) ARA, Rekenkamers, nr. 17615, baljuwsrekening, onder de rubriek leenverheffingsrechten (Pollinkhove, Sint-Rijkers, dienstmannschappen).

(6) [graaf Guillaume van der Burch], *Histoire, origine et généalogie de la maison van der Burch ou du Bourg*, s.l., s.d. [Brussel, Stevelinck, 1894].

(7) P. DONCHE, 'Militaire leenverplichtingen voor leenhouders van het Prinselijk leenhof van de Burg van Veurne, 1470 en 1475' in: *Westhoek, ts. voor geschiedenis en familiekunde in de Vlaamse en Franse Westhoek*, XXIII (2007).

rechtspraak samenriep en toezicht hield op hun besluiten (8). Maar hij was ook de man die de eed van nieuwe schepenen-keurheren afnam en op dat ogenblik was hij niet in Veurne maar *int heer ten Nieuwen Dijcke* (zie verder).

Beide postulanten kozen een eigen manier om aan de eedaflegging te voldoen. Joris van der Burch wendde zich tot Omaar Knibbe. Deze was plaatsvervangend baljuw in afwezigheid van de zopas, op 1 april laatstleden nieuw aangestelde baljuw van Veurne en Veurne-Ambacht, Simon van Drinkham (bijgenaamd *van Vlaanderen*), omdat hij in de derde generatie afstamde van een natuurlijke zoon van Lodewijk van Male, graaf van Vlaanderen (9), die Frans van Winnezele was opgevolgd.

Joris de Buc had het anders aangepakt: hij verkoos de krikhouder Jan de Crebele, achterna te reizen naar die *Nieuwen Dijcke*. Daar legde hij voor hem en voor nog vijf andere schepenen van Veurne-Ambacht de eed af. Blijkbaar was de krikhouder dus meegereisd met een delegatie van de Veurnse magistratuur naar *Nieuwen Dijcke*.

Maar waar lag deze "nieuwe dijk"? er zijn weliswaar twee plaatsen Nieuwendijk in Nederland (provincies Noord-Brabant en Zuid-Holland) (10) maar het zijn kleine dorpjes of gehuchten. Wat zouden vijf Veurnse schepenen in 1477 daar te zoeken hebben? Slaan we echter Pauwel Heinderycx' (1633-1687) kroniek erop na voor het jaar 1477, dan lezen we dat in het voorjaar Franse legers aanstalten maakten om vanuit Artesië naar Vlaanderen op te rukken over de *Nieuwen Dijck* (11). Maar er wordt daar niet gezegd, waar die precies gelegen was. Op andere plaatsen in dit werk vinden we wel aanwijzingen: nabij Blendecke (bij St.-Omaars) of nabij Blaringhem (12)

(8) L. GILLIODTS-VAN SEVEREN, *Coutumes des Pays et Comté de Flandre. Quartier de Furnes. Coutumes de la ville et châtelainie de Furnes. I. Introduction*, Brussel 1897.

(9) Over de familie van Drinkham, zie: P. DONCHE, 'De familie van Drincham, gezegd van Vlaanderen (ca. 1350 tot 16de eeuw)', in: *Vlaamse Stam*, XLII (2006), pp. 548-580.

(10) <http://nl.wikipedia.org/wiki/Nieuwendijk>, het eerste dorp is nu deel van de gemeente Nieuwendam, het andere deel van de gemeente Korendijk en ligt in de Hoeksche Waard.

(11) Pauwel Heinderycx, *Jaerboeken van Veurne en Veurnambacht*, uitgegeven door R. RONSE, 4 vols., Veurne 1853-1854, II, p. 156.

(12) P. Heinderycx, *Jaerboeken*, op. cit., I, p. 184: anno 1302: Vlamingen verslagen te Blendecke bij St.-Omaars vluchten over de Nieuwen Dijck; p. 212: anno 1328: oversteek van Franse legers over de Nieuwen Dijck bij Blaringhem. Op p. 187 heeft de uitgever een verklarende voetnoot ingelast: *De Nieuwen Dijck werd by bevel van den grave van Vlaenderen, Boudewijn V, in 't jaer 1305 gedolven. Hy scheidde het Waelsche van 't Vlaemschprekende gedeelte van*

en omdat voor de gebeurtenissen in 1477 geschreven wordt dat de Fransen een brug over de Nieuwen Dijk maakten blijkt *Dijck* dus niet te moeten begrepen worden als een waterwering (dam), maar net het omgekeerde: een waterweg. En jawel, tussen St.-Omer (van waaruit de rivier de Aa naar de zee in Gravelines vloeit) en Aire-sur-la-Lys (op de Leie die over Kortrijk en Gent naar de Schelde vloeit) vindt men een verbindingswaterweg. Dit kanaal heet thans overigens nog steeds *Neuffossé*, 'nieuwe gracht' dus, waarmee tevens nog duidelijker wordt dat van het woord dijk, uit zijn twee tegengestelde betekenissen de tweede moet begrepen worden.

Waarom waren vijf schepenen en de krikhouder afgereisd naar de *Nieuwen Dijke*? Het antwoord moeten we in de grote geschiedenis zoeken! Op 5 januari 1477 was aan de grootse militaire veroveringsprojecten van Karel de Stoute, hertog van Bourgondië een noodlottig einde gekomen. Hij sneuvelde te Nancy op 43-jarige leeftijd in zijn poging om de stad op de Lotharingers te veroveren. De rijke Bourgondische erflanden vielen ten deel aan zijn 19-jarige dochter Maria van Bourgondië. Meteen na het vernemen van de dood van Karel de Stoute brak de koning van Frankrijk het niet-aanvalspakt dat hij amper twee jaar eerder en voor negen jaar met hem afgesloten had en viel hij Artesië binnen. Van daaruit poogden zijn soldaten ook Vlaanderen binnen te vallen. Daarom zonden alle Vlaamse kasselrijen vele strijders naar de *Nieuwen Dijk* om de overtocht van de Fransen te beletten. Daar werden vele versterkte plaatsen en verschansingen gemaakt. Van Veurne en Veurne-Ambacht waren er 600 mannen gelegerd onder bevel van hun hoogbaljuw ridder Frans van Winnezele. Dit was dus de *heer* (= legerplaats) waar de krikhouder en enkele schepenen naar afgereisd waren.

Het overlijden van de vorst betekende ook dat alle benoemingen van baljuws vervielen (een troonopvolger was niet gebonden door de benoemingen van zijn voorganger en mocht in elk ambt een nieuwe titularis aanwijzen). Hoewel in de praktijk veelal eenvoudig de benoeming herbevestigd werd en een nieuwe eedaflegging gebeurde

Vlaanderen. Daer hy de rivier de Aa aen de Leye verbond, moeste die vaert als natuerlyke verweering het land beveiligen tegen den inval des keizers Henrik I. Dit was de eigentlyke oorzaeck syner tot standbrenging Maar met dit ontstaansjaar 1305 klopt toch e.e.a. niet: al in 1302 is er sprake van de Nieuwen Dijk. Een drukfout dan voor 1205 of 1105? Maar Boudewijn V, graaf van Vlaanderen regeerde van 1030 tot 1067, terwijl Boudewijn V van Henegouwen (Boudewijn VIII als graaf van Vlaanderen) regeerde van 1191 tot 1194 (?). De uitgever voegt er dan nog aan toe dat twee andere historici vermoeden dat de Nieuwen Dijk in het begin slechts een opgeworpen verschansing was. En dus dat het woord Dijk alsnog in zijn eerste betekenis, van dam, moet begrepen worden!

(13), was dit met Frans van Winnezele niet het geval. Hij werd op 1 april (!) vervangen door Simon van Drinkham. Deze laatste nam dan ook het bevel over de militaire leiding aan de Nieuwen Dijk over. Na Pasen 1477 (6 april) kwam de Franse koning persoonlijk naar Artesië en besloot hij tot het overtrekken van de Nieuwe Dijk. Zijn troepen bouwden een nieuwe brug over de dijk en vielen van daaruit Vlaanderen binnen. De Vlamingen werden verslagen en gedurende vier dagen roofden en plunderden de Fransen in Kasselambacht en in de naburige kasselrijen, waarna zij terug naar Artesië trokken (14). In de eerste weken van april zal Simon van Drinkham dan ook wel bij zijn troepen geweest zijn, wat zijn afwezigheid in Veurne verklaart.

Joris de Buc had zijn eed afgelegd in handen van de krikhouder en in het bijzijn van vijf schepenen, hij stelde dan ook dat hij via de krikhouder zijn *lettren* (aanstellingsbrief) verkregen had van *mer ghenadeghe joncvr(ouw)*, waarmee Maria van Bourgondië wordt bedoeld (toen haar vader nog leefde werd de hertog meestal geciteerd als *mijns gheduchs heeren*). Maar Joris van der Burch was één dag eerder bij de plaatsvervangende baljuw Omaar Knibbe langs geweest voor zijn aanstelling. Joris van der Burch voerde aan dat hij via de baljuw zijn aanstelling verkregen had *van mijnen heren vand(en) Rade in Vlaend(eren)*. De controle op de werking van de schepenbanken en vooral het vernieuwen van de wet gebeurde door vorstelijke commissarissen die veelal raadsheren uit de Raad van Vlaanderen waren.

Beiden hadden een aanstellingsbrief gedateerd van 20 april 1477. Wie moest men nu nemen? Gelukkig voor de zittende schepenbank hadden beide aspiranten zich akkoord verklaard om de knoop door hen te laten doorhakken en beloofd dat zij hun beslissing ook niet naderhand zouden aanvechten. Maar de keuze was niet zo eenvoudig. De magistraat stelde vast dat beiden in de hiërarchische volgorde van schepenen na Regnault Donche gestaan hadden, zodat van daaruit geen van beide een voorkeur kon laten gelden. Dit betekent ook dat beiden al actief moesten geweest zijn in de schepenbank (hoewel we voor Joris de Buc geen sporen daarvan terugvinden).

Over Joris van der Burch wist de magistraat te vermelden dat hij al actief geweest *'in ghiften en vooghdiën'*, d.w.z. in verkopeningen ('gifte'=verkoop, notariaatswerk dus) en als oppervoogd in de wees-

(13) J. VAN ROMPAEY, Het grafelijk baljuwsambt in Vlaanderen tijdens de Bourgondische periode, Brussel 1967, pp. 143-144.

(14) P. HEINDERYCX, Jaerboeken..., op. cit., II, pp. 155-157.

kamer. De weeskamer behartigde de belangen van minderjarige kinderen, als toezieners (oppervoogden) van de wettelijk aangestelde voogden (meestal verwanten van de beide ouders) die instonden voor hun opvoeding en het beheer van hun goederen). Op 7 februari 1455 had Joris van der Burch ook al in een puur juridische zaak samengewerkt met Regnault Donche: toen wisten zij met succes een keurbroeder (poorter) van de kasselrij, die door de baljuw van de heerlijkheid het Vrije van Zuutover in Alveringem gevangen was gezet, vrij te krijgen (15).

De magistraat hakte de knoop door op basis van de vroegere ervaring van Joris van der Burch en de datum van zijn eedaflegging: hoewel hun brieven van aanstelling een zelfde datum hadden, had Joris van der Burch feitelijk zijn eed een dag eerder dan Joris de Buc afgelegd. Het verdicht luidde dan ook dat *Jooris vand(er) Buerch in eede vand(en) cuerheerscepe bliven zal en(de) de voors(eiden) Jooris de Buc daerof verlaten*. Joris van der Burch mocht dus blijven, Joris de Buc moest de schepenbank verlaten. Het besluit van de magistraat werd als volgt geregistreerd in het register van gedingen en wijsdommen (16):

Den lesten dach van april a(nn)o LXXVIJ.

Compareerden ter came(re) Jooris vander Buerch of een zijde en(de) Jooris de Buc of andere zijde, beede ontfanghen in eede vand(en) cuerheerscepe van Veurnambacht te wetene Jooris vand(er) Buerch bij Omaer Knibbe als stedehoude(r) vand(en) baill(iu) van Ve(ur)nambacht mids der absencie vand(en) crichoud(er) die doen int heer was ten Nieuwen Dijcke ende eenen dach eer Jooris de Buc in eede ontfanghen was en(de) dat hij ghestaen hadde over ghiften en(de) vooghdien, ende Jooris de Buc dede zijnen eed voor Jan de Crebele crichoudere van Veu(rn)amb(acht) int heer ten Nieuwen [Dijcke] voor v scepen(en) also hij zeide ende dat hij zijne l(ett)ren vercreghen hadde van mer ghenadeghe joncvr(ouw) en(de) Jooris vand(er) Buerch van mijnen heren vand(en) Rade in Vlaend(eren) beede up eenen dach vand(en) date vand(en) XXsten daghe van april a(nn)o LXXVIJ heml(ieden) gheconsenteert hadden recht ende appointment te nemene van dies voors(eid) es bij der wet van Ve(ur)nambacht zonder heml(ieden) d(aer)om(m)e te appelerene of reformerene also zij dat beloofden ter p(re)sejncie vander wet zo was gheordeneert en(de) gheapp(o)inteer)(ghemerct dat den voors(eiden) Jooris vander Buerch zijnen eed dede voor den

(15) P. DONCHE, *Geschiedenis...*, op cit P. 148

(16) SAV 1691: gedingen en wijsdommen van de magistraat van Veurne-Ambacht, 1474-14781, f. 55

voors(eiden) wettelicheden metten ande(re)n wethouders dat de voors(eide) Jooris vand(er) Buerch in eede vand(en) cuerheerscepe bliven zal, en(de) de voors(eide) Jooris de Buc daerof verlaten, ghemerct dat zij beede volghden naar de stede van wijlen Regnault Donche

P(re)sejnt mer Lodewijc de Crane, landhouder vand(er) wet, Achilles vand(er) Buerch, landhoud(er) vand(en) q(ommu)ne L van Ysegh(em), C van Scoren, P de Scepen, L de Pelgherim, F van Neele, D vanden Torre, Joos Peussin

Joris van der Burch had inderdaad al een eerdere loopbaan in de schepenbank van de kasselrij Veurne gehad en die blijkbaar een aanvang had genomen na de loopbaan van zijn circa 1443-1444 overleden oudste broer Pieter (deze laatste was in 1434 1ste schepen, in 1463 3de schepen en ook schepen in 1442 geweest):

1443: schepen
1446: 12de schepen op 13
1447: 17de schepen op 18
1448: 16de schepen op 18
1449: 12de schepen op 17
1451: landhouder van de wet
1452: 6de schepen op 17
1453: schepen
1454: schepen
1457: 8ste schepen op 18

Daarna, van 18 december 1458 tot 22 september 1467 had Joris deze functie geruild voor die van poortbaljuw van Veurne (in opvolging van een Niklaas van der Burch en zelf werd hij in die functie opgevolgd door een Zeghelin van der Burch) (17).

Het ziet er dus naar uit dat hij na zijn baljuwsfunctie terug wilde keren naar de schepenbank van de kasselrij. Joris had ook een jongere broer Achilles en die was ook een loopbaan begonnen in de magistraat van Veurne-Ambacht, die, wellicht ook weer niet toevallig, een aanvang nam op het ogenblik dat Joris de schepenbank verliet om poortbaljuw te worden.

(17) ARA, RK 14104 bevat de rekeningen van de poortbaljuws van Veurne, Maurits Veyse (tot 1447), Niklaas (31 maart 1447 tot 8 mei 1458), zijn erfgenamen (10 mei tot 27 november 1458), Joris (18 december 1458 tot 22 september 1467) en Zeghelin van der Burch (22 september 1467 tot 1 juli 1468). J. VAN ROMPAEY, *Het grafelijk baljuwsambt...*, p. 649 laat zijn ambtsperiode beginnen op 7 januari 1459.

- 1461: schepen
- 1463: schepen
- 1464: 7de schepen op 18
- 1465: schepen
- 1466: schepen
- 1469: 15de schepen op 17
- 1470: 7de schepen op 18
- 1473: schepen
- 1476: landhouder van de commune
- 1477: landhouder van de commune

Op het ogenblik dat de kwestie van de vervanging van Regnault Donche zich aandiende, was Achilles dus al een tweede maal verkozen in het hoogste ambt: landhouder van de commune. Zijn invloed kan best wel meegespeeld hebben in het voordeel van zijn oudere broer. (In 1479 zou Achilles ook nog eens landhouder van de wet worden). In de samenstelling van de schepenbank ziet men voortdurend dezelfde familienamen opduiken en zonen hun vaders opvolgen of ooms of broers. De invloed van familieclans was heel groot. Joris de Buc had geen dergelijke hooggeplaatste verwanten. Dat Joris van der Burch het zou halen had misschien Joris de Buc ook al wel begrepen nog voor hij zich akkoord verklaarde om de beslissing aan de wijsheid van het zittende bestuur over te laten.

Joris van der Burch werd schepen: in een akte van 15 oktober 1477 vinden we hem inderdaad als dusdanig vermeld (18). Maar lang zou hij niet meer van zijn schepenzetel genieten. Hij moet overleden zijn kort voor 1481-82 en zonder (wettige) nakomelingen, want in dat rekenjaar betaalde zijn jongere broer Achilles de leenverheffingsrechten voor al de leengoederen, die Joris bezat en die hij krachtens het feodale erfrecht van hem wegens zijn overlijden erfde (19). Hij werd op zijn beurt heer van de Burg van St.-Rijkers.

Hoe verliep het verder met Joris de Buc? En misschien ook weer niet toevallig (troostprijs?) zien we hem bij de wetsvernieuwing van 7 mei 1482 opduiken in de schepenbank, zij het wel op de laatste plaats. Over het jaar daarop zijn we niet ingelicht, maar bij de wetsvernieuwing van 15 februari 1484 is hij al opgeschoven naar de 14de plaats op 18. Maar daarna vernemen we van hem niets meer en ook de naam de Buc duikt niet meer op in de lijst van de schepenbank tot

(18) RAB, Stadsarchief Nieuwpoort, Burgerlijke Godshuizen, 99b.

(19) ARA, Rekenkamers, nr. 17630, baljuwsrekening, onder de rubriek leenverheffingsrechten (Veurne, Pollinkhove, Sint-Rijkers, dienstmanschappen en ambten en renten van de spijker).

in de jaren 1502 tot 1503 een Joris de Buc opduikt en wel als 3de, 2de of 1ste schepen. Of het om dezelfde persoon gaat is niet meteen duidelijk wegens het niet voorkomen van tussentijdse vermeldingen in de schepenbank. Tenzij Joris zich in een andere functie buiten de schepenbank maar in het kasselrijbestuur had opgewerkt (bv. als ontvanger of raadspensionaris) en van daaruit later nog eens zijn opwachting maakte in de eervolste plaatsen in de schepenbank.

Joris' broer Achilles zette ondertussen zelf ook nog 10 jaar zijn loopbaan op hoog niveau verder tot aan zijn eigen dood ca. 1492-93 (20).

- 1482: landhouder van commune
- 1483: landhouder van commune
- 1484: landhouder van de wet
- 1485: landhouder van de wet
- 1485: 2de schepen op 18
- 1487: schepen
- 1488: 1ste schepen op 18
- 1489: 1ste schepen op 18
- 1491: 1ste schepen op 18
- 1492: 1ste schepen op 18
- 1493: 1ste schepen op 18

Achilles' zoon Pieter deed het nog beter in de schepenbank van de kasselrij en bezette in zijn eigen 35-jarige loopbaan (1484-1519), als hij al niet landhouder van commune of van de wet was (of hoogbaljuw), eenmaal zijn vader overleden, steevast één van de allereerste plaatsen van de 18 in de schepenbank.

Pieter Donche